

เทศน์เช้า วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมะ หัวใจดวงนี้ใจ ให้หัวใจดวงนี้มันเข้มแข็งขึ้นมา ถ้าเข้มแข็งขึ้นมา มันเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ทั้งสิ้น แต่ถ้าจิตใจมันอ่อนแอเนะ ตัวเราเองเราก็ทรมตัวเราเองไว้ไม่ได้ แล้วเจอสิ่งใดขึ้นมากระทบกระเทือนแล้วมันทุกข์มันยากไปทั้งนั้นเนะ ทั้งๆ ที่เกิดมาชราคร่ำคร่า ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง เราบริหารจัดการให้มันอยู่ในอำนาจของเราไป

เพราะสมัยพุทธกาล เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเจอพระนะ

“เธอทนได้อยู่ไหม เธอพอทนได้อยู่หรือเปล่า”

เพราะทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง แต่เราบริหารจัดการมันแล้ว ให้มันปล่อยวาง ให้มันเป็นสัจจะเป็นความจริงของเขา ให้ชีวิตเราเป็นอิสระขึ้นมาให้ได้ไป

ฝนตก แดดออก น้ำมาปลากินมด น้ำลดมดกินปลา

เวลาฝนตก เวลาน้ำใหม่มา ปลามันได้อาหารมาเต็มที่ของมัน เวลา น้ำลดๆ ปลาตายหมดนะ ปลาอยู่ไม่ได้ มดไปกินปลา สัตว์มันเป็นไปตามธรรมชาติของมันไป ธรรมชาติของมันมันก็ดิ้นรนเพื่อดำรงชีวิตของเขา เวลาขาดอาหารก็มีแต่ความทุกข์ความยากทั้งนั้น แย่งชิงๆ เรื่องอาหาร ความเป็นอยู่ทั้งสิ้น

มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐ มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐไป

เวลาเกิด เกิดป่วย เกิดต่างๆ เขาอพยพนะ เขาอพยพหลบหนีมันก่อน เพราะเดี๋ยวนี้มันพยากรณ์ได้ล่วงหน้า แต่สุดท้ายแล้วมันก็ยังทำให้เสียทรัพย์สินต่างๆ ร้อยแปดพันเก้า นั้นเนะ เวลาเราเผชิญกับฤดูกาลเท่านั้นเนะ

เราเกิดเป็นคนๆ ไร แต่ละยุค แต่ละวัย แต่ละรุ่น พ่อแม่ดูแลลูกมาให้เข้มแข็งขึ้นมา ให้ฉลาดขึ้นมา แต่ละยุค ลูกก็ต่อไป มีครอบครัวต่อไป นี่ชาติตระกูล

ในทางโลกๆ ระบบเศรษฐกิจนะ เขาว่าสามชั่วคนที่จะรักษารัฐกิจอันนั้นไว้ได้ ขนาดสามชั่วคนนะ แต่ของเราๆ ชีวิตของเรา จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะแต่ละภพแต่ละชาติ เราเกิดมาอย่างไร ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อหัวใจดวงนี้ไง

ถ้าหัวใจดวงนี้ สิ่งใดในชีวิตของเราปล่อยวางไว้ ปล่อยวางไว้ตามความเป็นจริงใจ

พระพุทธศาสนาเรียบง่าย แต่ของที่เรียบง่ายนี้ยิ่งใหญ่หนัก

กระป๋องที่ใจ กว่าที่จะกระป๋องที่ใจ เขาฝึกมาทั้งชีวิต ถ้ามันเรียบง่ายๆ อารมณ์ถ้ามันกระทบ มันรุนแรงขึ้นมา ของเล็กของน้อยขึ้นมาทำให้เราหงุดหงิด แล้วสะสมจนเป็นจิตเป็นนิสัย แล้วก็แก้ไม่ได้

ไปวัดไปวาทำบุญทำกุศล ทำบุญกุศลสละความตระหนี่ถี่เหนียว นั่นนะ จะแก้ตรงนั้นนะ

ไอ้ตระหนี่ ไอ้อารมณ์ความรู้สึกที่ว่าเล็กน้อยๆ ที่มันสร้างเป็นปม เป็นประเด็นขึ้นมา มันเกิดจากสิ่งที่แทบจะไม่มีอะไรเลยนะ แต่มันย่ำคิดย่ำทำ ย่ำคิดย่ำทำจนเป็นจิตเป็นนิสัย ย่ำคิดย่ำทำ ใครติฉินนินทาขึ้นมา เจ็บแค้นอยู่อย่างนั้นนะ

แต่โดยทางโลก ทางวิทยาศาสตร์เขาต้องมีความชัดเจนของเขา

นี่ก็เหมือนกัน เวลาที่มันจะเกิดความรู้สึกนึกคิดขึ้นมา มันเกิดมาจากอะไร

มันเกิดมาจาก

๑. จิตนิสัยของเรา

๒. สภาพกรรมๆ เราเกิดมาแล้วเราอยู่ในสังคมแบบนั้น

ถ้าสังคมที่ดั่งาม เกิดมาด้วยบุญด้วยกุศลนะ มีแต่คนอุ้มชู ให้อ้อ! มีแต่ความสุขมากเลย เกิดมามีแต่คนคอยๆ คอยแห่ คอยทำลาย มีแต่ความทุกข์ความยากทั้งนั้นนะ นี่สภาพกรรม เราเลือกเกิดใจ

นี่ไง การเกิดในประเทศอันสมควร ในมงคล ๓๘ ประการ ในที่เทวดาตามองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า

เกิดในประเทศอันสมควร เกิดในที่ดีงาม แล้วเวลาเกิด เวลาเกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่
เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่เป็นมิจฉาธิปฏิพัทธลูกออกนอกกลุ่มออกไปเลย พ่อแม่ที่ดีงามพุ่ม
พักของเราไว้นะ อะไรก็ได้เพื่อลูกเพื่อหลานของตน

เกิดในประเทศอันสมควรไง เกิดในที่ดีที่งามไง แล้วถ้ามีอำนาจวาสนาไง จะมาฝึกหัด
เห็นไหม เรียบง่าย

เวลาเรียบง่าย ทำความสงบเกือบตาย แค่ทำความสงบให้มันถูกต้องชอบธรรมเท่านั้น
นะ สัมมาสมาธิ

สิ่งที่ทำๆ ขึ้นมา มันมิจฉาทั้งนั้นนะ มันเป็นอารมณ์ความรู้สึกของตน ของเล็กน้อยๆ ทำ
ไม่ได้ ทำไม่เป็น แล้วเริ่มต้นทำไม่ได้ขึ้นมา ทำไม่เป็นขึ้นมา มันเหมือนกับวัตถุธาตุ แร่หายาก
ตอนนี้หาากันมากเลย แร่หายาก เป็นอาวุธได้เลยนะ แค่ว่าเก็บไว้ไม่ให้ใคร เขาก็จะมาแย่งชิงแล้ว
แร่หายาก

ใจที่หาไม่เป็น ใจที่หาไม่ได้ ถ้าแร่สิ่งใดมันเป็นก้อนๆ เลย มันเป็นสายแร่เลย แต่แร่หา
ยากมันกระจายไปทั่ว กว่าจะเอาขึ้นมา กว่าจะมาสังเคราะห์ให้มันเป็นของบริสุทธิ์ที่มีคุณค่า

นี่มันกระจายไปทั่ว แต่ถ้าเป็นสายแร่เงินแร่ทอง โอ้โฮ! มันเป็นสายแร่เลย หาเอา

จิตใจของคนเป็นนามธรรมๆ ที่จะให้มันถูกต้องชอบธรรมไง

พระพุทธศาสนาสอนให้เรียบง่าย เรียบง่าย แต่ความเรียบง่ายนั้นกว่าจะได้มา ดุสิ ข้อ
วัตรปฏิบัติขึ้นมา เวลาผู้ที่ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา เวลามันพุ่งมันชันขึ้นมา เวลากิเลสมันยิ่งใหญ่
กิเลสมันกำแหง เราจะต้องเข้มแข็งกับมันไง

หนึ่งไม่มีสอง หนึ่งอย่างเดียว ไม่เอา ไม่ได้ ไม่เป็น สู้กับมันนะ สู้จนเราชนะไง

ถ้าเราชนะ เห็นไหม เวลาหลวงตาพระมหาบัวเวลาท่านพูดไง เวลาธรรมะอยู่ปากตายๆ
เวลาจะเป็นจะตายขึ้นมา เราไม่อ่อนแอ เราเข้มแข็งของเราชนะ เวลามันจะตาย มันไม่ตาย แต่

กิเลสมันตาย เวลากิเลสมันตาย กิเลสมันตายนะ พอทันที ภพชาตินี้ไม่ไปอีกแล้ว จบแล้ว กว่าจะจบได้

แต่ถ้าเป็นข้อเท็จจริง สิ่งที่ว่าความเรียบง่าย เรียบง่ายเกิดมาจากที่เราศึกษาค้นคว้ามา ด้วยความเป็นข้อเท็จจริงในหัวใจของตน

เวลามันก่อตัวขึ้นมาแต่เล็กแต่น้อย เวลามันทึ่มมันดำ มันยุมันแห้ง เล็กๆ น้อยๆ นี่แหละ แต่มันสะสมไปแล้วนะ ถ้าเราควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เดี่ยวมันเป็นพายุรุนแรงในใจของตนเลย อารมณ์ชั่ววูบๆ ทั้งชีวิตสูญสิ้นไปเลยนะ อารมณ์ชั่ววูบ ตัดทอนชีวิตของตน ทำลายชีวิตคนอื่น ทำลายเขาไปทั้งนั้นนะ อารมณ์ชั่ววูบ เวลาที่มันรุนแรงขึ้นมา

แต่ถ้าเราฝึกหัดของเราไว้ เราทำของเราไว้ นี่ฝึกหัดๆ ฝึกหัดมันมีเจริญแล้วเสื่อม เดียวดี เดียวชั่ว เดียวร้าย เดียวมันมีของมันไปตลอดเวลา แต่ถ้ามันถึงที่สุดแห่งทุกข์ เวลามันทำให้มัน ขณะนิโรธดับ ดับเป็นชั้นเป็นตอนขึ้นไป บุคคล ๔ คู่

คู่ที่ ๑ ขอให้มันได้เถอะ พาดกระแส พาดกระแสแล้วนะ อย่างน้อยถึงที่สุดแห่งทุกข์ แน่นอน จะภพใดชาติใดก็แล้วแต่

แต่ในสมัยปัจจุบัน พระอานนท์จบ ครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติ ให้จบในภพในชาตินี้เลย ถ้าจบในชาตินี้ มันสมบูรณ์แบบในพระพุทธศาสนาไป เพชรน้ำหนึ่งๆ

เวลาเพชรน้ำหนึ่ง จากสายแร่อยู่ในดิน อยู่ในโคลนในตมไม่มีค่าอะไรเลย ฝึกหัด ประพฤติปฏิบัติ ขุดคุ้ยขึ้นมาจนกว่ามันจะเป็นจริงขึ้นมา เวลาเป็นเพชรน้ำหนึ่งแล้วมันแวววาว ในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนามีเหตุมีผล มีมรรคมีผลไง มีข้อเท็จจริงไง ในพระพุทธศาสนา

ในพระพุทธศาสนา ธรรมและวินัยเป็นศาสดา เป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันเป็นทฤษฎี เป็นสัจจะเป็นความจริงในพระพุทธศาสนา ๕,๐๐๐ ปี ถ้าเราฝึกหัด ปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันไม่ได้จริงขึ้นมาในหัวใจของตน ไม่มีเพชรน้ำหนึ่งขึ้นมาประดับ พระพุทธศาสนาเลย มันก็เหลวไหล มันก็ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอัน

เวลาเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา ยืนยัน ถ้ายืนยันแล้ว มันยืนยันในใจหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น
ครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติของท่านมา แล้วยืนยันในหัวใจของผู้ที่ปฏิบัติ มันเป็นจริง มันเป็น
จริงๆ มันมีเหตุมีผลตามข้อเท็จจริง

สัมมาสมาธิก็สัมมาสมาธิ สัมมาสมาธิ เวลามันเป็นสมาธิแล้วมันเสื่อม เวลาสมาธิมันพุ่ง
มันชาน เวลาจิตมันเสื่อม โอ้โฮ! มันทุกข์มากกว่าเริ่มฝึกหัดใหม่นะ แล้วถ้ามันเสื่อมแล้วมันเซ็ด
เวลามันเซ็ดขึ้นมาแล้วเขาแสวงหา

ครูบาอาจารย์ที่ติงมาถึงต้องมิกติกา มีข้อวัตรปฏิบัติ เพราะไม่ให้กระทบกระทั่งกัน เวลา
กระทบกระทั่งกันหรือถ้ามันเหยียบมันย่ำกัน มันเสื่อมหมด แล้วมันเสื่อมแล้วมันทุกข์นะ

เวลาฝึกหัดปฏิบัติไม่ได้ก็ไม่ว่าอะไรมีหรือไม่มี เวลามีสแล้วมันหลุดไม่หลุดมือไปก็เสียใจ
แล้วถ้าเป็นจริงขึ้นมา เครื่องอยู่ของใจ

ถ้ามันเหลวไหล มันทำอะไรไม่ได้ ก็ข้อวัตรปฏิบัติมันนั้นเป็นเครื่องอยู่ จะทุกข์จะยากก็
อยู่แค่นี้ อยู่อย่างนี้ เวลามีสติสัมปชัญญะกลับมาได้ มีคำบริกรรมขึ้นมาจนมันเป็นขึ้นเป็นอัน
ขึ้นมาได้ มันจะกลับมาสงบสุขเหมือนเดิม

แล้วสงบสุขเหมือนเดิมแล้วมันไม่เหมือนเก่าแล้วนี่แหละ ไม่เหมือนเก่าเพราะอะไร
เพราะมันได้ครั้งแรกมันฝังใจ ได้อย่างนี้มันก็ให้มันมีกำลังของมัน ให้มันทำงานของมันได้ ถ้า
ทำงานของมันได้นะ ถ้ามันเริ่มเห็นสติปัญญา ๔ ตามความเป็นจริง มันจะฝึกหัดใช้ปัญญาของ
ตน ธรรมเกิดแล้ว เกิดจากหัวใจดวงนั้นไง

คนเรา ถ้าเราจับต้องสิ่งใดไม่ได้ ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน มันก็ไม่มีอะไรเป็นสมบัติของตน เวลา
เป็นสมบัติของตน ทำความสงบของใจได้ เวลามันเสื่อม มันหลุดไม่หลุดมือไปก็เสียดาย เวลา
เราฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาให้มันขึ้นมา

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ

คำบริกรรม อานาปานสติ ปัญญาอบรมสมาธิ ถ้ามันมีเหตุ เราจะไม่อื้อลุ่มลุ่มแฉกเรื่อง
อะไรทั้งสิ้น มันเป็นงานประจำโลก แต่งานของเราๆ งานคันคว่ำหาหัวใจ หาแร่หายาก หาพุทธะ
หาผู้รู้ หาผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา มันฟื้นฟูกลับมา

พื้นฟูกลับมา เราก็รู้ได้ทันทีแล้ว อ้อ! มันเสื่อมเพราะเหตุนี้ มันเข้าไม่ได้เพราะเหตุนี้ แล้วเราทำอะไรให้มันธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ แล้วเราทำเหตุให้มันสมบูรณ์ขึ้นมา ผลมันก็ตามมา แล้วสมาธิมันจะเสื่อมไปไหนละ เสื่อมก็ให้มันเสื่อมไป สมาธิมันเสื่อมไป มันไม่เกี่ยวกับมึง ภูมิข้อวัตรปฏิบัติ ภูมิคำบริกรรมของกู กูทำของกูอย่างนี้ ทำที่เหตุ

เหตุมันสมบูรณ์ มันจะไปไหน มันเป็นข้อเท็จจริงของมันอยู่แล้ว แล้วถ้ายกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ ถ้าเรามีภาวนามยปัญญา เราชัดเลย อ้อ! ภาวนามยปัญญา ปัญญาเกิดจากการภาวนา

ศึกษามา ๙ ประโยคนะ จำธรรมะพระพุทธเจ้าได้หมดเลย ต่อยอดจากนั้นไปมันก็เป็นสัญญา แต่ถ้าเราเกิดจากเรา เราเกิดจากเรา พอเกิดจากเราเพราะอะไร เราเป็นโรคอะไร เราชอบอะไร เราทุกข์อะไร ปัญญามันจะเกิดบล้างสิ่งนั้น มันเกิดเฉพาะ มันเกิดปัจจุบัน เกิดที่เราทุกข์เรายาก เกิดที่เราสงสัย เกิดที่มันทิ่มตำหัวใจ เกิดขึ้นจากศรที่มันปักหัวใจ แล้วเราถอนศรลูกนั้นนะ แล้วศรใคร ศรที่ไหน เวลามันเป็น โอ้โฮ! มันมหัศจรรย์นะ อ้อ! ภาวนามยปัญญาเป็นอย่างนี้

ปัญญา ๓ ในพระพุทธศาสนา สุตมยปัญญาคือการศึกษาเล่าเรียน ก็ลอกการบ้านไปลอกมาทั้งนั้นนะ ทั้งๆ ที่ฝึกขึ้นมานะ ทั้งๆ ที่ศึกษาขึ้นมาจริงๆ แต่มันลอกมา ลอกมาจาก เห็นใหม่ เอ็งเรียนวิชาอะไรละ ตำรามันมีอยู่แล้ว ลอกมาให้เป็นความคิดของตน แล้วต่อยอดได้หรือเปล่า แล้วมันเจริญได้หรือไม่ สุตมยปัญญา

จินตมยปัญญา ไอน์สไตน์เง จินตนาการสำคัญกว่าความคิด เพราะอะไร เพราะเขามีความคิดแล้ว เขามีปัญญาแล้ว มีปัญญาแล้วอยู่ในกรอบของมัน จินตนาการสำคัญกว่าความคิดของไอน์สไตน์

แล้วถ้าจิตมันสงบแล้วมันจินตนาการละ เราก็จินตนาการไม่มีเหตุไม่มีผล ควบคุมอะไรไม่ได้

เวลามันเกิดภาวนามยปัญญา โอ้! เพชรน้ำหนึ่งมันต้องรู้จักลิ มันต้องรู้จัก มันต้องมีเหตุมีผลของมัน มันเป็นสมบัติของตน มันเป็นปัจเจกตั้ง สันติวิสุทธิโกเง มันขึ้นมาจากใจดวงนั้นเง มันถึงเป็นเพชรน้ำหนึ่งเง แล้วเพชรน้ำหนึ่งแก้จิต ทำไมจะแก้ไม่ได้

หลวงปู่มั่น “จิตเป็นอย่างไร แก่จิตแก่ยากนะ ผู้เฒ่าจะแก่วะ”

แล้วมันไม่มีคนแก่ เพราะคนแก่มันไม่เป็น คนแก่มันมีดับอด มันจะไปแก่เขาได้อย่างไร
คนแก่มันไม่รู้จักจิตของตัวเอง สมามันก็ไม่รู้จัก ปัญญามันก็ไม่รู้จัก ไร้สัญญาอันนั้นะ ไร้
ความจำได้หมายรู้ ไร้คาดคะเนนะ สันนิษฐาน สันนิษฐานเอา เดา

สันนิษฐานคือเดา คือมันไม่รู้ มันไม่เห็น มันไม่เป็น สันนิษฐานทั้งนั้น แล้วสันนิษฐาน
จากข้อมูลเดิม ข้อมูลที่ศึกษาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาไง เราปากเปือก
ปากแฉะไง นี่คือโลกียปัญญา ปัญญาทางโลก แล้วโลกยกย่องสรรเสริญ เพราะโลกเจริญได้
เจริญได้จากปัญญา สติปัญญาเท่านั้นทำให้โลกเจริญ

เราเป็นชาวพุทธๆ เราก็ศึกษาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั่นละโลกีย
ปัญญา ปัญญาทางโลก ปัญญาจากศึกษาค้นคว้าธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาวิปัสสนาๆ ปัญญาเกิดจากจิต ปัญญาของคนคนนั้น ปัญญาถอนพิษไข้ ถอนกิเลส

ว่ากิเลสมันเป็นนามธรรมๆ มึงไม่เห็นกิเลส มึงไม่รู้จักกิเลส มึงฆ่ากิเลสได้อย่างไร

เวลาถ้ามันฆ่ากิเลส เวลาต่อสู้กับกิเลส มันฉลาดกว่า มันแก่งตาย สลบ อู้ฮู! ตึงค
ปหาน

เวลาเข้าไปเผชิญหน้ากับมัน เองยังไม่รู้จัก เวลากิเลสมันแก่งตายนะ เวลากิเลสมัน
แก่งตายนะ ก็คิดว่าชนะ กิเลสมันดับไปแล้ว เหมือนทำสมาธิเลย เวลาสมาธิมันเสื่อม

นี่ไง เวลากิเลสมันแก่งตาย ก็นึกว่ามันตายแล้ว สักพักมันพลิกกลับมาชนะ เอาไม่อยู่
แล้ว พอเอาไม่อยู่ขึ้นมา แก่ไข้อย่างไร

เวลามันเสื่อม เหมือนกัน ก็เริ่มตั้งต้นใหม่ เริ่มฝึกหัดปฏิบัติใหม่

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ เหตุครั้งที่แล้วเราประมาทเลินเล่อ เราไม่รอบคอบ หรือเราไม่มี
อำนาจวาสนา

ส่วนใหญ่แล้วไม่มีอำนาจวาสนา อำนาจวาสนาตัวเองไม่ถึง ไม่สามารถทำถึงหรือไม่มี
ขณะใด

ขณะ ขณะคือนิโรธ ขณะ ขณะคือดับทุกข์ เวลามันดับ มันนิโรธของมัน ใ้โฮ! เวลาครุบา
อาจารย์ท่านพูดนะ โลกธาตุนี้ไหวหมด แล้วขณะใหญ่ ขณะเล็กก็แตกต่างกัน ขณะใหญ่นี้ ใ้โฮ!
โลกนี้ยุบไปทั้งหมดเลย ขณะเล็กๆ ผิวเฟิน ขณะใครขณะมัน นี่วาสนา

นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า “เราวาสนาน้อย อายุ ๘๐ ปี ๔ อสงไขย”

พระศรีอริยเมตไตรย ๑๖ อสงไขย อายุ ๘๐,๐๐๐ ปี อยู่ที่มีการกระทำทั้งนั้น อยู่ทีวาสนา
ของคน ทำมาหรือไม่ทำมา ทำมา มีวาสนามากน้อยขนาดไหน มันจะมีสัจจะความจริงในใจดวง
นั้น มันไม่ปลิ้นปล้อน ไม่กะล่อน ไม่หลอกตัวเอง เพราะอะไร

เฮ้ย! เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนะ เกิดเป็นมนุษย์นะ เกิดมาพบพระพุทธศาสนานะ
แล้วฝึกหัดปฏิบัติแล้ว ทำไมมาเชื่อของที่ไม่มีเหตุมีผลได้อย่างไร เราทุ่มทั้งชีวิตนะ

หลวงตาท่านพูดไง เวลาธรรมะอยู่ปากตายๆ ทุ่มกันทั้งชีวิต ตายเป็นตาย สุดท้ายกิเลส
มันตาย หลวงตายังอยู่ สุดท้ายถ้ามีวาสนา

ถ้าเราไม่มีวาสนานะ สุดท้ายเราตาย ตายจากความเพียร ตายจากสติปัญญา ตายจาก
ความรอบคอบ พลังเพลอ เผลอเรือ ไม่มีวาสนา ปล่อยปละละเลย

นี่ไง กิเลสมันแก้งตายไง เวลามันตีกลับมาไง จบ “ไม่ต้องมีขณะก็ได้” จบครับ ภาวนา
ไม่เป็น

ฝึกหัดอยู่ ฝึกหัดจนเจียนตาย แล้วขะแยง กลัว ไม่กล้า ทำไม่ได้อีก มันก็ลู่บๆ คลำๆ
อยู่อย่างนั้นนะ นั้นเวลาคนที่ประพฤติปฏิบัติที่ไม่ได้ผล

เวลาคนปฏิบัติได้ผลนะ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ ขณะนิโรธ ของใครของมันพูดมา
หลักฐานเอามายืนยันว่าทรัพย์สมบัติของใคร ทำที่ไหน ทำอย่างไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าโคณฑันโพธิ์ นี่ไง หลวงปู่ขาว นหนองอ้อ

เวลาที่ทำ ทำที่ไหน เมื่อไหร่ เป็นอย่างไร พุดมา ถ้ามั่นมีนิเวศน์ทุกข์ตามความเป็นจริง
เอวัง